

tuelt der fremkomme med Ændringsforslag, som gaar ud paa noget langt mere vidtrækkende end det, her er foreslaaet.

Jeg forstaar ikke Grunden til, at den højtærede Minister i det hele kun vil lade Lovforslaget være en Lejlighedslov, jeg begriber ikke, at han ikke lige saa godt med det samme kunde have imødekommet Købstadforeningens tre Gange indsendte Henvendelse til Indenrigsministeren og prøvet paa at føre noget mere igennem, men det maa vel ligge deri, at Ministeriet har skønnet, at det ikke havde Hastværk med det andet, men nu er blevet klar over, at det gjaldt om at handle meget hurtigt for Københavns Kommune. Det forekommer mig imidlertid, at de af mig her fremdragne Forhold forlængst har krævet, at der kom lidt Fart i Arbejdet i al Almindelighed for Sikring af Vandværker Landet over.

Ved Siden af det Løfte, som jeg ønsker, den højtærede Minister skal give mig om saa hurtigt som muligt at fremsætte et Lovforslag, der bedre yder Sikring for Vandværker, saavel kommunale som private, end Loven af 1896 gør, ønsker jeg at høre en Udtalelse af den højtærede Minister om, hvorvidt han anser disse uvildige Skønsmænd for at være fyldestgørende. Jeg kan ikke gøre det. Det maa i en saadan Lov nøjere præciseres, hvad Art Sagkundskab disse Folk skal sidde inde med. Naar en Bivejnspektør og en Møller, der aabenbart ikke har Begreb om vandførende Lag o. s. v., skal skønne derover, bliver Skønnet derefter. Sagkundskabens Art maa derfor nærmere bestemmes i Loven. Det kan ikke nytte, at en Herredsfoged vælger Folk, der bor i hans Nærhed, eller som han anser for de mest sagkyndige, naar de ikke har Spor af Begreb om det, de skal skønne om. Det maa være Folk, der forstaar sig paa Jordbundsforhold, Vandafledningsforhold og deslige.

Der maa i den nærmeste Fremtid skabes den bedst mulige Sikkerhed mod saadanne Attentater som dem, jeg har omtalt. Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke var til Stede ved Købstadforeningens Møde. Departementschef Vedel, som var der, mente, at Spørgsmaalet ikke kunde løses uden Samvirken mellem Købstadforeningen og Sogneraadforeningerne. Det skal jeg ikke have noget imod. Jeg mener, at man paa Landet er lige saa stærkt interesseret i denne Sag som Købstadforeningen, men selv om man fra den Side ikke kommer til Enighed, bør Spørgsmaalet løses og det paa

en saadan Maade, at der skabes Sikkerhed mod Attentater af den skildrede Art. At en Kommune, der skal sikre sig baade at faa det fornødne Vand, og at dette Vand er rent, ogsaa lejlighedsvis skal tage Del i de Udgifter, der opstaar for en anden Kommune, skal jeg ikke have noget imod, naar disse Udgifter fremkommer som en Følge af den første Kommunes Forretninger. Hvad København og Hede-husene angaar, finder jeg saaledes, at det er rimeligt, at København kommer til at yde et Tilskud til de Kloaker, som Hede-husene maa anlægge for at faa sit Vand afledet. Ganske vist synes jeg, at Hede-husene er endnu stærkere end Københavns Kommune interesseret i at faa sit Vand afledet paa en heldig Maade, thi selv om der er Fare for, at Københavns Kommunes Vand kan faa nogen Urenhed ved, at Spildevandet ledes ned i de gamle Brønde ved Hede-husene, er det dog givet, at Hede-husenes Vandværk først faar denne Urenhed at mærke. Man vil derude gentagne Gange komme til at drikke det samme Vand, og det skal ikke være sundt.

Jeg vil derfor for det første henstille til Ministeren, om han ikke til anden Behandling vil stille Ændringsforslag om en noget større Rækkevidde for Lovforslaget, ogsaa hvad angaar Erstatningerne, og dernæst, om han ikke vil give et Løfte om tidligt i næste Samling at fremsætte et Lovforslag af en mere almen Karakter end det foreliggende til Beskyttelse af Vandværker hele Landet over. Hvis jeg ikke kan faa disse Tilsagn fra den højtærede Minister, vil jeg se mig nødsaget til at anmode det høje Ting om at faa det foreliggende Lovforslag henvist til Overvejelse i et Udvalg.

L. Pedersen: Jeg skal i mine Bemærkninger holde mig indenfor den Grænse, som den højtærede Minister har draget for Lovforslaget baade i sine Udtalelser og i Lovforslagets Motiver. Det kan rimeligvis nok blive nødvendigt at lovgive om det her behandlede Spørgsmaal, men det synes efter de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, som om man ude i Hede-husene er godt paa Veje til at faa Forholdene ordnet ved en Overenskomst mellem København og Lodsejerne eller Brugerne af Brøndene. Det er rimeligt, at Københavns Kommune, der har saa stor Fordel af at faa sit Vand rent, bidrager noget til at hjælpe Hede-husene af med deres Spildevand, saa at de ikke først skal have den Ulempe at faa tappet